

Nr 139.

Av herr **Petrén**, om anslag till en underläkartjänst vid serafimerlasarettets nervklinik.

Genom beslut vid fjolårets riksdag medgavs inrättandet av några nya läkartjänster vid serafimerlasarettet. Därvid blev dock icke behovet av ny läkartjänst vid dess nervklinik tillgodosett.

Serafimerlasarettets nervklinik tillkom år 1887 i och med att dess förste chef, innehavaren av den nya professuren i neurologi, då tillträdde. Fem år senare eller år 1892 tillsattes dess förste och hittills ende underordnade läkare, nämligen en amanuens, anställd på karolinska institutets stat. Avdelningen omfattade till nybyggnaden 1931 tvenne salar och ett isoleringsrum med sammanlagt 29 platser. Efter nämnda år har dess platsantal varit 34. Omsättningen å denna klinik har emellertid ökats i vida större proportion. Medan den år 1910 ännu endast utgjorde 50, hade den år 1920 stigit till 200 och under de tre sista åren har den i medeltal varit 509. Då antalet vårdplatser å nervkliniken föga ökats, innebär sålunda den starkt stegrade omsättningen, vilken på mindre än ett kvarts sekel 10-dubblats, att vårdtiden för varje patient starkt minskat. Detta sammanhänger därmed, att denna klinik alltmer fått karaktären av en diagnostisk central, därifrån patienterna efter ställd diagnos hänvisas till andra anstalter av olika slag. Numera utgöres för övrigt en stor procent av beläggningen av s. k. utredningsfall från försäkringsanstalterna. Den psykiska undersökningen i dessa fall liksom av afasifallen och psykoneuroserna kräver mycken tid. Även har den rent neurologiska undersökningen blivit vida mer tidsödande än förr genom en mängd nya, värdefulla undersökningsmetoder, som under årens lopp tillkommit. Vidare förutsätter den under senaste tid högt utvecklade kirurgiska behandlingen av vissa nervsjukdomar ett i hög grad utvecklat undersöknings- och protokollarbete såsom grund och förberedelse.

Trots den oerhörda ökningen i arbetet, som sålunda ägt rum å nervkliniken, har någon ny läkarbefattning ej tillkommit å denna sedan år 1892, utan utgöras läkarbefattningarna å själva *kliniken* — bortsett alltså från *polikliniken*, vid vilken finnas två läkarbefattningar — alltjämt av allenast professorn och amanuensen. Självklart är, att dessa icke kunnat medhinna allt läkararbetet å kliniken, utan ha de till sin assistans måst taga unga, *helt oavlönade* läkare. Antalet dylika, som arbeta å nervkliniken utgör för närvarande 4. *Utän dessas medverkan skulle nervkliniken icke kunna fylla sin uppgift.* Redan detta synes mig vara en fullgod anledning att inrätta ytterligare en avlönad läkartjänst vid nervkliniken. Därmed skulle också vinnas, att undersökningsarbetet kunde ske snabbare och omsättningen sålunda än mer ökas, vilket vore välbehöfligt, då antalet exspektanter vid årsskiftet uppgick till ett 100-tal och väntetiden brukat uppgå till 3 å 4 månader. Då den nu befintliga underordnade läkaren

är en amanuens å karolinska institutets stat, bör en nyinrättad läkarbefattning bli underläkartjänst å serafimerlasarettets stat. De nuvarande underläkarlönerna vid serafimerlasarettet variera mellan lägst 1,800 kronor och högst 4,200 kronor (förutom dyrtidstillägg). I det av sjukhusets direktion framlagda förslaget till löne reglering för de underordnade läkarna vid serafimerlasarettet, vilket förslag i en tidigare vid årets riksdag av mig framlagd motion underställts riksdagens prövning, skulle underläkarlönerna bli lägst 3,200 och högst 6,100 kronor (förutom dyrtidstillägg). Med hänsyn till det kvalificerade arbete som här kräves synes mig skäligt, att underläkare vid nervkliniken kommer i högsta lönegraden.

Under åberopande av det här ovan anförda får jag alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det å serafimerlasarettets stat får upptagas en underläkarbefattning å nervkliniken, avlönad med 6,100 kronor.

Stockholm den 22 januari 1935.

Alfred Petré.